

A pszichológus kamarai kezdeményezés vázlatos története

A posztokat figyelve, úgy érzem, célszerű, ha röviden áttekintjük a kamarai törvény előzményeit.

A mostani kamarai törvény egy hosszú, **25 éves civil mozgalom** eredménye, ami még most is civil mozgalom a törvények értelmében. **Igen, ezt a törvényt mi, pszichológusok akartuk.** A rendszerváltás hajnalán, szinte azonnal létrejött egy kezdeményezés, hogy legyen szakmánknak kamarája, megalapozott érdekvédelme, amely véd bennünket, klienseinket, amely egyenrangú tárgyaló és érdekérvényesítő partnerré tesz bennünket a pszichológiai alkalmazott területein, egészségügytől, a munkahelyekig, terápiától, munkapszichológiáig.

A kezdeteknél, amikor 1989-ben összegyűlt az MPÉE alapító csapata az akkori Egészségügyi Minisztérium nagyelőadó-jában, a szakmának minden területe képviselte magát, és a jelenlévők egyhangúan szerették volna a Pszichológus Kamarát létrehozni. Első elnöke Illyés Sándor professzor, majd később Szakács Ferenc, Szegedi Márton, Perczel Tamás vezetésével próbáltuk elérni a kamarává válást.

Egy kis kitérő: Hogy miként lehet Magyarországon kamarát létrehozni, annak is van egy története. Amikor alakultunk elég volt így nevezni, de jogi státuszunk, (egy-két kivételtől eltekintve - történeti kamarák, orvosi, ügyvédi, stb.) egyesület lehetett csak és nevünk akkor Magyar Pszichológus Kamara volt. Ám a kamarai köztestületek szabályozása során megszületett egy átfogó törvény a kilencvenes években, amely szerint szakmai kamarát csak az állam alapíthat, törvény formájában, azaz az aktuális kormányzat akarata kell hozzá. Ennek oka, hogy a kamarának pénzeszközöket és felhatalmazást kell biztosítani a szakmai önkormányzat állam és állampolgárok által elvárható feladatainak ellátásához. Ekkor, nevet kellett váltanunk bírósági határozat alapján, így lettünk Magyar Pszichológusok Érdekvédelmi Egyesülete.

Minden kormányzatnál folyamatosan lobbiztunk, kerestük a lehetőségeket, és a Magyar Pszichológiai Társasággal összefogva próbáltuk elérni, hogy szabályozott szakmává váljunk. Eddig nem sikerült. Sokszor nagyon elvesztettük a kedvünket, sokan a kezdeményezők, támogatók közül meg is haltak azóta, ám itt vannak az új szakemberek és itt vannak az új szakmai kihívások, amelyek egyben a pszichológusi gyakorlatot alapvetően érintik, és ezért az ezekkel való megküzdésért mindannyian felelősek vagyunk, ha elfogadtuk, hogy pszichológusnak avattak bennünket. A mostani kormányzat hajlandóságot mutat arra, hogy megfelelő körülmények között támogassa a kezdeményezést és a pszichológus kamarai törvényt bevigye a parlament elé szavazásra. Mert csak így tud a teljes szakmát képviselő, szakmai kamaránk létrejönni, hogy valóban egységes szakmaként tárgyalóképesek legyünk. Olyan szakma legyünk, amelynek képviselőit **kötelező meghívni** a szakmát érintő jogszabályok előkészítésénél.